

[Arne Bjerregaard]

vate udlejningsbyggeri. Jeg er enig med andre i, at en frivillig aftale herom er at foretrække, men kan det ikke lade sig gøre, mener jeg, at man for at få den nødvendige spredning kan blive nødt til at gå andre veje.

Kristeligt folkeparti kan helt tilslutte sig ministerens slutbemærkninger:

»Der sigtes mod en jævn og stabil udvikling i overensstemmelse med såvel sektorens kapacitet som det langsigtede behov for byggeri og anlæg, således at tendenser til inflationære påvirkninger af resten af samfundsøkonomien undgås.«

Det har vi sagt i mange år, og til hr. Torben Lund kan jeg sige, at i boligpolitiske redegørelser fra socialdemokratiske boligministre skrev man almindeligvis ofte det samme, nemlig at det, der måtte være målet, var at få en jævn byggerytme, så vi undgik disse store svingninger. At det sjældent lykkedes, er jo beklageligt, men det må vel tilsige hr. Torben Lund og socialdemokratiet i det hele taget at være med til i tide at foretage de nødvendige korrektioner, sådan at vi får en jævn byggerytme.

Jeg kan da ikke tro, at socialdemokratiet ikke i alt fald på dette område vil vedstå egne tidligere mål, og det er det mål, vi har nu, og det er det mål, der ligger i den politik, der hidtil har været ført.

Endelig må jeg sige til hr. Estrup, der ønskede at få en analyse, at det har vi altid ønsket på det boligbehovsmæssige område for at kunne sige, hvad vi skal lave i fremtiden. Skal vi imødekomme behovet på de forskellige områder, er vi nødt til at have en styringsmekanisme. I øjeblikket bruger vi en indirekte styringsmekanisme. Så må jeg spørge hr. Estrup – hvis han ellers har tid: hvilke styringsmekanismer ønsker hr. Estrup at anvende, hvis han vil nå det mål, han eventuelt vil opstille for et fremtidigt byggeri?

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan stort set tilslutte mig, hvad der har været sagt fra de øvrige ordføreres side om ældreboliger. Nu må vi så vente lidt og se, hvad der konkret kommer ud af det lovforslag, boligministeren vil fremsætte med virkning fra 1. januar 1987, og som jeg kan forstå at Kommunernes Landsforening også er utilfreds med.

Ved at overlade finansieringen til kommunerne, når der skal bygges ældreboliger, mener jeg at der vil ske en forfordeling af kommunerne. Nogle kommuner er deciderede udflytterkommuner med mange unge mennesker, mens f.eks. Københavns kommune, som det har været fremført heroppefra, har mange ældre medborgere. Det er derfor efter min mening alt for nemt, når boligministeren i sin redegørelse skriver, at det er kommunernes ældre. Det er lige så meget statens ældre, og derfor har staten en lige så stor forpligtelse over for de ældre som kommunerne.

Det havde naturligvis været bedst, om folketetinget havde fulgt fremskridtspartiets pensionistpolitik og givet en så stor folkepension, at pensionisten selv havde kunnet klare sine boligudgifter, men når man nu ikke har villet det, så må staten naturligvis betale boligydelsen, ligesom folkepensionsudgifterne alene betales af staten.

Tingene skal mig bekendt hænge sammen, og når regeringen nu har lagt loft over kommunernes budgetter, virker det forkert, at man pålægger kommunerne nye udgifter for selv at kunne bringe gigantunderskuddet ned.

Regeringens fadæsepolitik over for asylsøgere er et emne, der også bør behandles, da det giver sig udslag i manglende boliger til de mange tusinde, der er flyttet hertil. Fra socialdemokratisk side har det været foreslået, at asylsøgerne skulle have fortrinsret til ledige lejligheder. Det var formanden for socialdemokratiets indvanderudvalg, Vibeke Storm Rasmussen, der kom med den utrolige idé.

I boligministerens redegørelse opridses de regler, der gælder for tiden, nemlig at kommunerne kan frigøre 25 pct. af de ledige almennyttige boliger til asylsøgere. Ministeren er igen inde på socialdemokratisk tankegang, når han i sin redegørelse skriver, at også private skal tage en del af asylstrømmen. Tilmed skal det ske ved lovindgreb, hvis de private boligudlejere ikke frivilligt finder en ordning. Jeg har endda læst, at også villaer kan komme på tale, hvis der ikke findes boliger nok i den almennyttige og den private boligmasse. Jeg kan så spørge på samme måde som hr. Pelle Voigt: hvordan, hr. minister? men ud fra en ganske anden baggrund end den, hr. Pelle Voigt har. Jeg kan ikke se, hvordan man vil bære sig ad med at lovgive.